

[Karl Max Rasmussen.]

vilje, dér findes der også en vej. Jeg forstår, at undervisningsministeren har en god vilje; jeg håber, han må finde vejen.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg tror, vi er enige om, at der må være en vis forskel på de offentlige og de private skoler. Det er der i hele deres administration; de private skoler har større selvstændighed end de offentlige, men jeg erkender, at der i spørgsmålet seminarier ikke er den valgfrihed, som der f. eks. er over for en privat realskole eller et privat gymnasium, og det er et ganske særligt problem, som vi vil være opmærksom på. Jeg vil ikke afgive løfte om, at undervisningsafgiften helt kan falde bort, men vi er opmærksom på problemet, og vi skal søge at løse det bedst muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Gerda Møller til undervisningsministeren:

„Hvad er årsagen til, at forældre med bopæl uden for den kommune, i hvilken deres barns skole er beliggende, ikke er valgbare til skolekommissionen, og finder ministeren det rimeligt?“

Skriftlig begrundelse:

Ved en skoles forældrekræds forstår man de personer, der har forældremyndigheden over børn, der er indskrevet i den pågældende skole. Denne forældrekræds er stemmeberettiget ved afstemninger og valg til skolekommissionen, men valgbare er man kun, hvis man er bosiddende i kommunen.

Når der rundt om i landet findes mange kommunale gymnasier med elever fra flere forskellige kommuner og for fleres vedkommende med op til halvdelen af eleverne fra oplandskommunerne, finder jeg det urimeligt, at forældrene til disse børn er afskåret fra at være repræsenteret i skolekommissionen.

Da vi står over for en udvikling henimod amtskommunale gymnasier, må man vel gå ud fra, at dette bopælskrav ikke kan opretholdes, hvorfor jeg ville finde det rimeligt, om der allerede nu kunne blive mulighed for at foretage en revision af den pågældende ordning.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Gerda Møller: Det spørgsmål, jeg har stillet, har sin baggrund i et aktuelt tilfælde, hvor der skal foretages suppleringsvalg til skolekommissionen på grund af et forældremedlems flytning. Dér har forældrene, der bor i en af oplandskommunerne, været meget utilfredse med, at de kun har stemmeret til skolekommissionen, men ikke selv er valgbare. Jeg ved, at man i andre forældrekræde både i folkeskoler og i gymnasieskoler ude omkring i landet har været utilfredse med dette forhold og gang på gang har rejst spørgsmålet, fordi de finder det urimeligt, at de ingen indflydelse kan få på de problemer, der jo altid kan opstå i forbindelse med børnenes skolegang og undervisning, og det er derfor, jeg har stillet spørgsmålet.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Det problem, som er rejst her af fru Gerda Møller, knytter sig jo i ganske særlig grad til kommunale gymnasier, som har en forældrekræds, der er spredt ud over flere kommuner; det vil normalt ikke gælde en kommuneskole.

Reglen om, at man for at være valgbare til en skolekommission skal være bosiddende i den pågældende kommune, ved siden af at man jo også skal have forældremyndigheden over børn i skolen, hænger sammen med, at en skolekommission kan træffe dispositioner, som har virkning også økonomisk for den pågældende kommune. Det har hidtil været et princip, at de, der kan være med til at træffe dispositioner, som kan få økonomiske konsekvenser for kommunen, også skal være bosiddende i den og dermed — må jeg sige det på den måde — over for vælgerne være medansvarlige for, hvad de har været med til at træffe beslutning om.

Denne regel synes jeg er rigtig, men jeg erkender, at der opstår et problem i forbindelse med gymnasierne og i forbindelse med amtskommunale gymnasier. Jeg mener, at det rette tidspunkt til at ændre den i den retning, som fru Gerda Møller nævnte, vil være, når kommunalreformen er gennemført i 1970, på hvilket tidspunkt det nok